

## **Văn minh hiện đại để đón khách du lịch**

Những năm gần đây, xác định tầm quan trọng của việc thu hút khách du lịch, ngành đường sắt đã tiến hành đổi mới toàn diện và bước đầu đạt những kết quả đáng kể: rút ngắn hành trình tàu Bắc – Nam từ 58 giờ xuống còn 32 giờ; Tỷ lệ tàu đi, đến đúng giờ đạt trên dưới 90 phần trăm.

Hiện nay, ngành đường sắt có hai công ty dịch vụ du lịch ở Hà Nội, Thành phố Hồ Chí Minh cùng hệ thống khách sạn tại Hà Nội, Thanh Hóa, Đà Nẵng, Nha Trang, Thành phố Hồ Chí Minh, Đà Lạt. Trong việc chuyên chở khách, ngành đã kết hợp với các khu du lịch mở tour chở khách đến tận nơi như Sầm Sơn, Nha Trang, Đà Lạt... và đặc biệt mở thêm tuyến liên vận quốc tế Việt Nam – Trung Quốc, thu hút khách hai chiều. Ban chỉ đạo Du lịch của ngành được thành lập đã xây dựng được quy chế điều hành dịch vụ du lịch đồng thời, phối hợp với Tổng cục Du lịch, các công ty du lịch trong cả nước để quản lý chặt chẽ và thúc đẩy hoạt động kinh doanh du lịch và cung cấp thị thực nhập cảnh [Vietnam visa](#) cho du khách nước ngoài. Do chủ động thực hiện có hiệu quả phương án bán vé, tổ chức chạy tàu tăng giảm hợp lý vào các dịp lễ, tết và mùa du lịch nên hành khách đường sắt trên các khu vực đã vượt kế hoạch cao. Đặc biệt, việc ngành mạnh dạn áp dụng tiến bộ khoa học vào công tác đặt chỗ bán vé tự động trong quý III/2001, đã thực sự tạo thuận lợi cho khách đi tàu.

Trong thời gian còn lại của năm 2001 và các năm tiếp theo, khối dịch vụ du lịch đường sắt sẽ tập trung vào hai nghiệp vụ kinh doanh chính là du lịch lữ hành và kinh doanh thương mại, lấy quy chế điều hành dịch vụ du lịch làm điểm tựa để phát triển. Ngành cũng sẽ khẩn trương mở rộng địa bàn kinh doanh ra Hạ Long vì đây là thị trường lớn (cả quốc tế và nội địa) và gần như hoạt động bốn mùa. Khu vực cảng Cái Lân khi hoạt động cũng sẽ trở thành một khu du lịch mới vì tàu biển trong Nam ra sẽ chuyển từ cảng Hải Phòng tới Hạ Long nhiều hơn. Hiện nay ngành đường sắt đang đầu tư xây dựng tour từ Yên Viên đến thắng cảnh Cái Lân và tăng thêm đôi tàu du lịch chạy từ Hạ Long sang Quế Lâm (Trung Quốc). Chính sách bảo hộ sản phẩm du lịch sẽ được ngành áp dụng với việc trước mắt giảm giá cước cho khách Trung Quốc, tiến tới áp dụng với tất cả khách các nước. Ngoài ra, ngành sẽ tiếp tục đẩy mạnh cổ phần hóa, đồng thời tích cực liên doanh liên kết để phát triển dịch vụ du lịch.

Các nhà khảo cổ học Trung Quốc vừa phát hiện một công trình xây dựng kiểu Kim Tự Tháp, ước 5.000 năm tuổi tại Nội Mông, miền Bắc Trung Quốc. Đây là một ngôi nhà ba tầng bằng đá dài 30m, rộng 15m nằm trên đỉnh đồi ở phía Bắc thị tứ Sijiazhi. Nằm trong quần thể kiến trúc cổ này còn có 7 ngôi tòa tháp và lăng mộ cũng được xây bằng đá theo hình Kim Tự Tháp. Qua phân tích, công trình này thuộc nền văn hóa Hongshan, một nền văn hóa thuộc thời kỳ đồ đá cách nay 5.000 – 6.000 năm, khi mới có sự giao thoa giữa văn hóa của người Nội Mông với các nền văn hóa Đông Bắc Trung Quốc.

Nhớ lại lễ khai mạc Worl Cup năm 1998, Tổng thống Pháp đã khiến không ít người ngỡ ngàng khi ông lên khai mạc Giải vô địch bóng đá thế giới: “Tôi tuyên bố khai mạc Worl Cup!”. Không màu mè, dài dòng, không mượn diễn đàn để “làm dáng”. Thế mới biết, người ta không chỉ tiết kiệm trong các vấn đề kinh tế là còn cân nhắc trong cả lời nói sao cho sử dụng đúng mức mà hiệu quả. “Trông người lại ngắm đến ta” sao có nhiều điều trái ngược. Tại một hội nghị, tôi đã rất ngạc nhiên khi một diễn giả hùng hồn khoe: “Hôm qua, ở hội nghị tổng kết của ngành, dù Ban tổ chức chỉ

cho mỗi người phát biểu 10 phút nhưng tôi đã “phát” hẳn 20 phút!”. Lạ quá! Lẽ ra phải rút kinh nghiệm thì ông lại tự hào vì đã lấn được... phần nói của người khác! Có lẽ chính cái tâm lý say sưa này đã khiến Ban tổ chức của nhiều hội nghị lâm vào tình trạng “cháy vỡ”. Trong một cuộc họp khác, Ban tổ chức phát chương trình cụ thể cho từng đại biểu và qui định mỗi tham luận không quá 10 phút, vậy mà đại diện ngành V. đã chiếm trọn 50 phút đồng hồ! Chúc hội nghị thành công rồi, ông lại “à à” và tiếp tục giải thích thêm, khiến người nghe vừa buồn cười, vừa bực.

Tình trạng diễn giả nói quá dài khá phổ biến. Nhiều người chuẩn bị văn bản đọc hẳn hoi mà vẫn cứ vừa đọc, vừa giải thích như kiểu “trích giảng văn học” nên chiếm nhiều thời gian của hội nghị. Có hội nghị buộc phải kéo dài hơn dự kiến chỉ vì gặp phải vài vị thích “dây cà ra dây muống”. Tôi còn chứng kiến ở một cuộc họp có diễn giả mặt bưng bưng vì rượu, lại còn nói giọng giữa l với n. Vậy mà cứ điềm nhiên lên bực diễn thuyết... dài.

Thời gian là vàng ngọc đối với mọi người. Đi dự hội nghị là nhằm tiếp thu những thông tin mới, có ích mà vì đó hội nghị được tổ chức. Ngoài ra, chúng ta còn rất nhiều việc phải làm. Thế cho nên, xin các diễn giả trước khi diễn thuyết hãy cân nhắc, sắp xếp điều cần nói sao cho cô đọng mà vẫn chuyển được lượng thông tin cần thiết tới người nghe. Trừ những vấn đề thật cần thiết, còn không, chúng ta luôn nhớ lời cổ nhân đã dạy: “Nói dài, nói dai thành ra nói đại”. Và đặc biệt, xin đừng diễn giả nào lên bực giảng trong tình trạng có hơi men. Nếu tinh ý, sẽ nhận thấy ngay phản ứng của người nghe thật “đa dạng, nhiều chiều”.

Nguồn: [Đặt khách sạn](#)